20/01/2020

Μέγας Αντώνιος και Μέγας Αθανάσιος. Μια …άγια φιλία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Ιερωνύμου πραγματοποιήθηκε η χθεσινή εσπερινή ομιλία στο Κέντρο Νεότητος «Νέοι Ορίζοντες», όπου προσκεκλημένος ήταν ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Δαμασκηνός Πετράκος, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Ηλείας, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα «Δύο καλοί φίλοι».

Ο ομιλητής αναφέρθηκε εισαγωγικά στη βαθειά, ουσιαστική, πνευματική και όχι εκ συμφέροντος, όπως συμβαίνει συνήθως, φιλία των Αγίων Αντωνίου και Αθανασίου, που αμφότεροι έμειναν στην ανά τούς αιώνες εκκλησιαστική διαδρομή και στην ιστορία ως Μεγάλοι, αν και αγίασαν από πρώτη ματιά με διαφορετικούς τρόπους, κυρίως ο ένας ως ασκητής και ο έτερος ως Επίσκοπος. Οι δύο άνδρες υπήρξαν σύγχρονοι και συνδέθηκαν στην επίγεια ζωή τους, καθώς ως νεαρός ο Αθανάσιος είχε πάει κοντά στον Αντώνιο, τον μέγα καθηγητή της ερήμου, για να μαθητεύσει. Μάλιστα στη μία από τις δύο φορές που ο Αντώνιος άφησε την έρημο για να υπάγει στον «κόσμο», ένα χρόνο πριν την κοίμησή του, το 354/355, ήταν για να βοηθήσει τον Αρχιεπίσκοπο Αλεξανδρείας Αθανάσιο στον αγώνα κατά των αιρετικών Αρειανών. Ο Άγιος Αθανάσιος συνέγραψε και τον πρώτο «Βίο» του Αγίου Αντωνίου, επομένως χωρίς αμφιβολία και αυθεντικό βίο.

Εν συνεχεία, ο π. Δαμασκηνός χώρισε την κυρίως ομιλία του σε δύο μέρη, αναφερθείς ξεχωριστά στην προσωπικότητα του καθενός Αγίου, στα πιο σημαντικά στοιχεία από τη βιογραφία τους, αλλά και σε σημεία από τη διδασκαλία τους, υπογραμμίζοντας και κάποιες αντιστοιχίες με το παρόν, και κυρίως ότι ο μεν αγράμματος κατά κόσμον Αντώνιος, για την πλήρη αφοσίωσή του στον Κύριο και το «μαρτύριο της συνειδήσεως» το οποίο υπέστη, κοσμήθηκε με ιδιαίτερα χαρίσματα, όπως της διακρίσεως και της θαυματουργίας, ώστε να μπορεί να αποστομώνει ακόμη και τους κατά κόσμον σοφούς της εποχής του και να

αναδειχθεί σε θεμελιωτή του αναχωρητικού μοναχισμού, ο δε πολυμαθής και πολυγραφότατος Αθανάσιος, πριν εισέλθει στην ιερωσύνη, αισθάνθηκε την ανάγκη να περάσει από το σχολείο της ερήμου, κοντά στον Μέγα Αντώνιο. Υπογράμμισε ακόμη την πολυτάραχη ζωή του Μ. Αθανασίου, ο οποίος εξορίσθηκε πέντε φορές, ενώ από τα σαράντα πέντε έτη αρχιερωσύνης συνολικώς, τα δεκαέξι τα πέρασε στην εξορία, για να αναδειχθεί όμως σε ηγέτη των ορθοδόξων και να δώσει λύσεις στα θεολογικά προβλήματα της εποχής του. Από τα έργα του στυλοβάτη της Ορθοδοξίας Αθανασίου, λόγω του περιορισμού του χρόνου, ονομαστικά αναφέρθηκε στο «Κατά Ελλήνων» ή «Κατά ειδώλων» έργο, από τα καλύτερα έργα του και της απολογητικής καθόλου γραμματείας, στο οποίο αναγνωρίζει μεν την αξία της ελληνικής σκέψης, αλλά περισσότερο επισημαίνει τις αδυναμίες της, τονίζοντας ότι η ειδωλολατρία οφείλεται στην κακή χρήση της ελευθερίας του ανθρώπου και είναι αποτέλεσμα της πτώσεως και ότι οι άνθρωποι έπλασαν τους θεούς καθ’ ομοίωσιν εαυτών. Συνέχεια του παραπάνω έργου αποτελεί το «Περί ενανθρωπήσεως».

Περαίνοντας τον λόγο του ο ομιλητής, αφού ευχήθηκε οι δύο αυτοί Μεγάλοι φίλοι και φίλοι του Θεού να είναι πρεσβευτές προς τον Κύριο όλων μας αλλά και να αποτελούν υποδείγματα στην πνευματική μας πορεία, ιδιαίτερα στους κληρικούς, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Ιερώνυμο για την πρόσκληση, ευχόμενος για μια ακόμη φορά μετά την ενθρόνισή του, μακροχρόνιο, πολύκαρπο

και καλλίκαρπο αρχιερατεία.